

Български Книжици.

повременно списание

на

БЪЛГАРСКО-ТО КНИЖНИЦА.

Урежда се

отъ

ДИМИТРИА МУТЪЕВА.

ЧАСТЬ I.

АПРИЛНА: КНИЖКА ВТОРА.

Съдръжание:

- I Синодикъ на Царя Бориса.
- II Братъ на цар. гръцкаго патриарха.
- III Български народни пѣсни.
- IV Съвременна глгопись.

Прилага ся:

- VI Чичева Томова Колиба.

БЪЛГАРСКИ-ТИ КНИЖИЦИ:

издаватъ ся два пѣти въ мѣсяць-тъ на 5 и 20 число.

Цена-та на годишно-то издание (24 Книжки) е:

Въ Цариградъ 5 медж. сребрени.
По всичко-то Турско 5 $\frac{1}{2}$ п. ср.
Въ Сръбиѣ, Влашко и Молдавиѣ 6 меджид. сребрени.
Една-та Книжка сама $\frac{1}{2}$ п. среб.

ЦАРИГРАДЪ — ГАЛАТА

Въ Книгопечятницѣ-тъ на Д. Цанкова и Б. Миркова.

1858.

ИЗВѢСТИЕ.

Оныя лица, кои-то сѣ дали или ще дадѣтъ отвѣдишь десять турскы лири, ще земѣтъ догдѣ сѣ живи безъ никаквѣ заплатѣ Българскы-ти Книжици и по едно тѣло отъ всѣхъ книгѣ, коимъ-то ще издаде Българ. Книжнина.

Оныя лица, кои-то сѣ дали или ще дадѣтъ отвѣдишь пять турскы лири, ще земѣтъ догдѣ сѣ живи съ половиноѣ заплатѣ Българскы-ти Книжици и по едно тѣло отъ всѣхъ книгѣ.

Оныя лица, кои-то сѣ дали или ще дадѣтъ отвѣдишь едно лирѣ турскѣ ще земѣтъ догдѣ сѣ живи безъ заплатѣ по едно тѣло отъ всѣхъ книгѣ не поголѣмѣ отъ 5 (пять) типографическы листа, като заплати разпоскы-ти на возеніе-то имѣ, а за по голѣми-ти, ако ги приѣмѣтъ, ще заплащѣтъ относительно повече-то отъ пять-тѣхъ типографическы листа: а за Периодическо-то Списание ако го земѣтъ, ще плащѣтъ едно бѣло меджиудіе по малко.

У дѣѣ Книжки наредѣ извѣстивахмы и молихмы настоятели-ти, кои-то ся намирѣтъ вышъ отъ Цариградѣ, да сторѣтъ добрѣ да проводѣтъ до скоро имена-та на спомоществователи-ти както за Книжици-ти така и за Книжнинѣ-тѣ. И това ся искаше, за да може да се вмѣсти у сврѣшеніе-то на пръвѣ-тѣ часть отъ Книжици-ти билицѣ-тѣ отъ смѣткы-ти на Българскѣ-тѣ Книжнинѣ и имена-та на спомоществователи-ти. До сега като не ся испроводихъ тѣзи имена ни отъ едно мѣсто, прва-та часть на Книжици-ти оставѣтъ безъ имена-та на спомоществователи-ти и безъ билицѣ-тѣ на смѣткы-ти, а оставамъ въ надѣждѣ дано исплѣнемъ това обрѣчаніе у девѣ-тѣ-тѣ или десѣтѣ-тѣ Книжкѣ.

Б. Д. Главно-то Настоятелство на Българ. Книжнинѣ има си печать, и все, що ся дава отъ страцѣ-тѣ му - было записъ или книгѣ - ще носи долниѣ печать. Безъ тоѣ печать всичко дадено отъ страцѣ-тѣ му чете ся незаконно.

Български Книжици.

Часть I.

1858. АПРИЛА.

КНИЖКА ВТОРА.

СИНОДИКЪ

на

ЦАРЯ БОРИСА.

(Вижъ Книж. № 7, страницѣ 208.)

II

Слѣдъ това гдѣ-то слѣдовѣтъ страници-ти отъ рѣкопись-тъ сѣж отдрани; на тѣхъ страници, пѣма сумнѣніе, че сѣж были написани имена-та на български-ти царіе и на голѣми-ти сановници. Упаваніе-то имъ можіаше да бѣде голѣма помощъ за да се извѣясни на български-ти днасти родословіе-то, коіе-то је заплетено отъ византийски-ти лѣтописци. На 30-й листъ отъ рѣкопись-тъ, кой-то је останѣлъ половинка, написани сѣж имена-та на пѣкоі сановници отъ врѣмя-то на царя Ивана Александра:

Монахоу сѣлестрѣ. ѿже бѣ епикерин великаго црѣ іоанна а-
лехандрѣ. вѣуна памѣ:

Монахоу Θεодосіоу. ѿже бѣ протосекѣ великаго црѣ іоанна а-
лехандрѣ. вѣуна:

Протокеліотинноу проданкоу, вѣуна:

Протокеліотинноу прѣаздѣ. ѿ воеводѣ бладіо, ѿже оубіени бы-
шѣ за вѣры гѣа свѣсго, вѣуна памѣ:

Цамбллкоу великомоу примкиорю, вѣу:

Великомоу воеводѣ константинноу, ѿже Θεодоуль нареуень бѣ
въ миншескомѣ ѡбразѣ, вѣуна памѣ:

л. 32 и 33.

Црѣжъ вѣлгарскыя.

Сленѣ новѣи ѿ блгоуѣстивѣи црѣци мѣри великаго царѣ іоан-
на асѣнѣ. вѣземшон на са аггелскыи ѡбразѣ нареуеньи еугени, вѣу-
на паматѣ:

Динѣ црѣци нареуеньи анисѣа, ѿ дроузыи динѣ блгоуѣстивѣи црѣци
хрѣтолюбиваго црѣ асѣнѣ. и принѣ блгоуѣстивѣи мѣри хрѣтолюбиваго
црѣ миханла. нареуеньи въ миншескомѣ образѣ жѣни, вѣуна памѣ:

Марѣи хрѣтолюбивѣи црѣци стараго тертерѣа. ѿ дроузыи кѣрамарин
блговѣриѣи црѣци. вѣуна п:

Еуфросини блгоуѣстивѣи црѣци црѣ сватслава, вѣуна паматѣ:

Вераци блгоуѣстивѣи деспотици матери великаго црѣ іоанна
алехандра. вѣспремшон на са аггелскыи ѡбразѣ нареуеной Теофла-
на, вѣуна паматѣ:

Прѣосвѣщенни патріарси тринковоу.

Іоакимову прѣвому патріархову бѣгоспснаго цѣнграда трінове,
вѣуна памать :

Василіюу, іоакимову, игнатіѣ прѣосвѣщеннымъ патріархѡмъ, вѣуна
памать :

Макаріюу трѣбладженному патріархову, ѿ свѣщенномаченикъ, вѣу-
на памать :

Іоакимову дорѡѡсову, роулноу, ѡеѡдѡсіюу бсвѣщеннымъ патріар-
хѡмъ, вѣуна па :

Іоанникіѣ прѣосвѣщенному патріархову, вѣуна памѣ :

Сімеѡну прѣосвѣщенному патріархову, вѣуна памѣ :

Ѳеодѡсіюу прѣосвѣщенному патріархову, вѣуна памѣ :

Іоанникіѣ прѣосвѣщенному патріархову, вѣуна памѣ :

Евѡѡміюу прѣосвѣщенному патріархову, вѣуна памѣ :

Мітрополіте прѣславстін :

Стефанъ, димитріе, львъ, григоріе, герасимъ, алѡнъ, мелетіе,
макаріе, сава, дорѡѡсен, висаріѡнъ, макаріе.

Мітрополіте урзвенѣстін :¹⁾

Неофитъ, калнинь, захаріа.

Мітрополіте ловеуѣстін :

Доггінъ, мелетіе, кѣпріанъ, сѣмеѡнъ, ѿ дреуѣгын сѣмеѡнъ.

Мітрополіте срдѣуѣстін :²⁾

Діонисіе, Даміанъ, леѡнтіе, дOMETІАНъ, парѡеніе.

¹⁾ Русчюкъ, тѣ и сега ся назовавѣтъ: ὁ ἅγιος τῆς Τσερβένου.

²⁾ Сегашна София

Мітрополіте овеуєстін: ¹⁾

Θεοστιρικтъ. лазарь.

Мітрополіте дрѣстерстін:

Курилъ. аверкіе. ѳеодоуль. іоѳифъ. діонисіе. каліникъ.

(съ кыноварь): а аже хоцемъ помѣнати нинѣ мітрополіты, сѣи бѣша при благауєстнвѣмъ црѣи асѣни подѣ областѣж трѣновскыа патріархіж. иже и тогда поунимъ.

Антоніе. Дниїдлъ. мітрополанте сьрьстін, вѣунаа нмѣ памѣ:

Анастасіе. епифаніе. димитріе. епѣпи вельвждьстін, вѣунаа и:

Іоанникіе. сергіе. архіепѣпи. ѳхридстін, вѣунаа и мѣ памѣ:

Іаковъ. порфиріе. іоанникіе. епѣпи врануєвѣстін, вѣунаа:

Сава. ѳеодосіе. димитріе. сѣмеонъ. епѣпи вьльградстін, вѣунаа нмѣ памѣ:

Курилъ. діонисіе. епѣпи нншевѣстін, вѣунаа нмѣ памѣ:

Сѣмеонъ, мітрополітъ филиппієискы, вѣунааа моу памѣ:

Василіе. марко. никодимъ. прокл. дорѳфен. парѳеніе мітрополіти месемвѣстін. вѣунаа нмѣ памѣть:

Вѣсьмъ мітрополітѣ и епѣпѣ. архимандритѣмже и игоуменѣмъ вьльгарскыимъ. иже вѣ бѣговѣри сконуаѣшиѣсѣ. вѣунаа: —

Вѣсьмъ болѣрѣмъ малымже и великымъ. поборникѣмъ и поспѣшникѣмъ на бѣговѣріе и пріѣтелемъ стѣни и вѣтвиѣи црѣкви црѣтѣа вьльгарскаго, вѣунаа: —

Семирѣу. іоную. добромрѣу. иванышоу. и вѣси елици съ нѣ-

²⁾ Сегашно Праводи у Визант. Прѣвѣхтоу.

ми мжжѣствовакше на . . . : ѿ крѣвь свож пролѣлиж
по православнѣн вѣрѣ христѣанстѣн, вѣунаа : —

Арцѣ. трошаноу. ратеноу. караюу братоу моу. потрѣцѣ. глинкоу.
станоу. мнханлоу. богданоу. шншманоу. батоулоу. радослакоу. кон-
слакоу. константїноу. годеслакоу. урѣноглакоу

Съ това ся прѣкжса въ тѣж рѣкопись исчисленїе-то на Ми-
трополити-ти и голѣмци-ти въ българско-то царство. Непроница-
їема тайна покрыва дѣла-та имъ. Случайно ся сж опазили само и-
мена-та имъ, кои-то можи нѣкогы да сж грѣмѣли, нъ останѣли
незаписаны и въ самый-тѣ источникъ на българскѣ-тѣ историѣ —
въ Византийскы-ти лѣтописи. Тыѣ окжскы отъ българскѣ-тѣ ста-
ринѣ толкось по многоцѣнны сж за насъ защо-то надежда-та за
да ся откриѣтъ по ясни доказателства може да ся осуществи.
Той-зи памятникъ не је толкось важенъ за политическѣ-тѣ Исто-
риѣ на Българиѣ, колко-то за црковнѣ-тѣ ѣ историѣ. За поли-
тическѣ-тѣ историѣ на наше-то отечество имама богато събрание
отъ Византийскы-ти и Германскы-ти лѣтописи, а за црковнѣ-тѣ ѣ
историѣ нѣмамы освѣнъ скудни гатанкы въ тыѣ лѣтописи и прѣ-
данїе. За това, не упускамы той-зи случай да раскрыемъ нѣкол-
ко историѣ-тѣ на первобытнѣ-тѣ црковѣ въ Великѣ-тѣ Прѣславѣ,
и да покажемъ причини-ти, кои-то сж намѣтнѣли було-то коїе-то
скрива отъ насъ всичко, що се относи до вѣтрешнїй-тѣ животъ
на Българиѣ.

Византийско-то съмодръжавїе, коїе-то ся је силило да прѣ-
чи на гражданственно-то развитїе на Българиѣ при Царѣ Симеона,
бѣ налѣгнѣло съ всичкѣ-тѣ си силѣ на духовно-то нїейно разви-
тїе, като усвои право-то да проважда въ новообръщеннѣ-тѣ
странѣ Епископи и црковнослужители отъ Цариградъ. Така је

было при Бориса, прьваго христіанскаго царіа въ Българіи. Нъ скоро Цариградска-та црѣква изгуби това право, и имена-та на четьре-ти Патриархы Прѣславскы, кои-то ся сж опазили въ памятникъ-тъ на българскъ-тж старинъ, обіяснявѣтъ ни доста причинъ-тж на намѣренно или ненамѣренно мльчяніе на Византийци-ти. Съ кой начинъ іе могла българска-та црѣквѣ да достигне да си избира Патриархы въ Прѣславѣ? Нѣма сумнѣніе, че при Симеона Българска-та дръжава іе была независима и въ духовно-то отношеніе отъ цариградскій-тъ патриархскій прѣстолъ. Нѣкои си писатели наводѣтъ ны на тѣхъ мысль, и безъ да давамы голѣмъ вѣрѣ на извѣстія-та, кои-то сж записаны отъ Ликіена ¹⁾ и Льва Амляціа ²⁾ и др. обръщамы ся къмъ свидѣтельство-то на Царіа Іоанна I Асѣніа (Кало-Іоанна, Іонникіа, царув. 1196 - 1207), жоіе-то ся нахожда въ писмо-то му до Папѣ Иннокентіа III. Въ ніего ся споменува не само, че българскы-ты династы отдавна сж имали намѣреніе да си избержѣтъ главѣ за духовенство-то, но показаны сж и оныя лица, кои-то сж опытовали да ся отдѣлѣтъ отъ духовнъ-тж зависимость на цариградскій-тъ Патриархскій прѣстолъ.

»Найдохмы въ книги-ти си, пише Іоаннъ I до Папѣ Иннокентіа III, че прьвый Симеонъ, другой Петръ, Самуилъ и др. обръщали ся сж къмъ прѣстолъ-тъ на св. Петра и сж приѣмали отъ ніего и царско и патриаршеско достоинство»³⁾. Отъ това скудно свидѣтельство види ся че отъ Българскы-ты царіе прьвъ Симеонъ

¹⁾ Oriens Chris. t. 41, p 283.

²⁾ Les Allat. Exercit. XV. p. 253.

³⁾ secundum consuetudinem praedecessorum meorum Imperatorum Bulgarorum et Blancorum (им. Blachorum) Simeonis, Petri et Samuelis progenitorum meorum, et coeterorum omnium Imperatorum Bulgarorum. - Gesta Innocentii III. Изд. Тулузско. t 11 p. 55 MDCXXXV.

замышлявалъ іе вече да отдѣли българскѣ-тѣ цркви и да ѣ даде главѣ въ лице-то на Патриарха. Кой іе былъ той-зи Патриархъ Всебългарскій, и гдѣ іе былъ святителскій-тѣ неговъ прѣстолъ? Напусто ще трѣсимъ отговоръ у Византийскы-ти писатели а также и у Западни-ти лѣтописци. Политика-та на Византийскій-тѣ дворъ налагала млчѣніе на всичко, що ся іе относило до животтѣ и вѣтрешнѣ-тѣ самостоятелность на южно-Славянскы-ти племена. Причини-ти на такво прѣнебреженіе заключавали ся сѣ въ враждебни-ти отношенія между Българи-ти и Грци-ти. Постоіа-на вражда, долголѣтни и крѣвопролитни воины и особито съ царя Симеона бѣхѣ подбѣели Грци-ты, защо-то Симеонъ бѣ приелъ титулъ Царь Българскій, и уравни съ това Българійѣ, коіа-то іе отъ давна іе была още іедно малко никакво княжество, съ Византийскій-тѣ колосъ. Грци-ты не можѣтъ и до днесъ да простижѣтъ Симеону че іе усвоилъ царско достоинство, равносто съ достоинство-то на византийскій-тѣ василевсъ. Тѣ не можѣтъ да допу-стѣтъ че на балканскій-тѣ полуостровъ отъ Дунавъ до предѣлти на старѣ Грційѣ и отъ Адриатическо-то море до стѣни-ти Царградскы, — на това пространство, населено още отъ V. вѣкъ отъ іедни Славянскы племена, кои-то по прѣдание-то сѣ принадлежѣли на В. Р. Имперійѣ, и коіе-то Византийскы-ты Грци сѣ считали кѣто собственность на Грцкѣ-тѣ коронѣ, — може да бѣде и другий царь освѣнъ Византийскій-тѣ. Като не признавахѣ въ Българійѣ царя могло ли іе Грцко-то, или по правило, византийско-то духовенство да признае въ ніеѣ Патриарха?

Нѣ това млчѣніе на Византийци-ти за българскѣ-тѣ цркви може да ся доплѣни само съ отечественни памятници, кои-то іедни само можѣтъ да пролѣжѣтъ свѣтъ на тѣѣ тѣмнѣ іепохѣ на Българскѣ-тѣ Иерархійѣ. По горѣ отъ свидѣтелство-то на царственный-тѣ писатель видѣхмы че на Симеона ся приписова прѣво-то

желание да устрои Патриаршеско достоинство въ Българіѣ. И гдѣ на друго мѣсто освѣтъ въ Великѣ Прѣславѣ, столицѣ-тѣ на силно-то българско царство, іе можилъ да бѣде патриаршескый-тѣ прѣстолъ? Слѣдователно, чѣтыре-ты Прѣславскы Патриарха, кои-то ся спомянуваѣтъ въ Синодикъ-тѣ: Леонтий, Димитрій, Сергій, и Григорій, святителствовали сѣ въ Прѣславѣ, нѣ кога и при какви обстоятелства? Обръщамы ся къмъ политическѣ-тѣ исторіѣ българскѣ, іедного Бориса нахождамы мы въ балканскы-ти планини, въ Великѣ Прѣславѣ, коіа-то въ Симеоново-то врѣмя гърделиво іе възвишявала свои-ти бойници (прясла а по българско-то правописание прѣсло — Прѣслава) надъ брѣгове-ти по между кои-то ся извива рѣка Бичина. Като станѣ столица на българско-то Царство при Бориса (841 — 927), Прѣслава ся разшири и ся украси при Симеона (888 — 927); На тѣхѣ столицѣ ся почюдихѣ и Русси-ты, кои-то бѣхѣ дошли съ Святославѣ прѣзъ Дунава, въ врѣмя-то на Петра I сына Симеонова (927 — 967)¹⁾. Най напоконѣ привзета отъ Іоанна Цимискый при Петрови-ти сынови Бориса и Романа (967 — 971) българска-та столица като и Царіе-ты отъ прѣвѣ-тѣ династіѣ, изгубова ся отъ страници-ти на исторіѣ-тѣ. Останѣли сѣ само іедни развалини, като безмльвенѣ памятникѣ на ветхѣ-тѣ й голѣминѣ. Дори и при възрожденіе-то на българско-то царство въ край на XII ст. при Асѣневци ветха-та столица не бѣ подновена, а на нійно мѣсто, какъ-то іе извѣстно, столица станѣ Тръново, кой-то и сега още іе іединѣ отъ многонаселени-ти градове на Европейскѣ-тѣ Турциѣ.

Да сличимъ сега свидѣтелство-то на Іоанна I съ вставлено-то

¹⁾ в. Начало-то на шесто-то слово въ Шестодневѣ-тѣ на I. Царя, гдѣ-то вкратцѣ іе изобразена хубость-та и голѣмина-та на българскѣ- тѣ столицѣ.

мѣсто въ Синодикъ-тъ на Царя Бориса, въ коіе-то ся спомену-
 вать четыре-ты Прѣславскы Патриарси. И подирь да приложимъ
 това свидѣтельство на врѣмя-то въ коіе-то, какъ-то видѣхмы по го-
 рѣ, Велика Прѣслава іе могла да има Патриархы, кои-то ся споме-
 нувать въ Синодикъ-тъ. Устроіеніе-то на независимо патриарше-
 ство въ Българіѣ, коіе-то ся приписова Симеону, не могло да бѣ-
 дѣ по рано, освѣнь кога-то той ся размири съвѣмъ съ Гръци-ти.
 Така размирица станѣ скоро подирь утврѣдениѣ-то Симеоново на
 Прѣславскый-тъ прѣстоль 907 год¹⁾). Слѣдователно на това врѣмя
 можемъ достовѣрно да отнесемъ и избраниѣ-то на пръвый-тъ
 Всебългарскый Патриархъ Леонтиа. А други-ты троица Патриар-
 сы: Димитрій, Сергій и Григорій, то може да ся святителствовали
 тѣ или въ послѣдни-ти години на Симеоново-то царуваніе или въ
 царуваніе-то на Петра Симеонова сына (ум. 967 год). И
 така отъ 907 год. кога Симеонъ останѣ самовластенъ въ
 Българіѣ подирь Борисовѣ-тѣ смръть съ коіѣ-то ся прѣ-
 кжнѣхъ приателскы-ти сношеніа съ послѣднѣ-тѣ, кои-то
 постоіанно поддрѣжаше Борисъ, до 967 год. до Петровѣ-тѣ
 смръть въ продлженіе на 60 год. Българіа іе имала свои
 Патриархы, кои-то ся упоменувать въ Синодикъ-тъ, и на
 кои-то святителскый-тъ прѣстоль іе былъ въ Великѣ Прѣсла-
 вѣ. Намъ не сѣ извѣстни тѣхни-ти дѣяніа, кои-то ся относѣтъ
 до вѣтрешно-то устройство на българскѣ-тѣ цркви, и благода-
 римъ ся и съ това, че случайпо ся сѣ опазили за потомство-то
 имена-та кои-то сѣ прѣдадени намъ отъ неизвѣстенъ съставитель
 на Синодикъ-тъ на отечественный-тъ нашъ языкъ.

¹⁾ Въ тѣхъ годниѣ іе умрѣлъ Борисъ, ако и да іе управіалъ Симе-
 онъ отъ 888 год. нѣ въ првы-ти девять години отношеніа-та съ Визан-
 тѣхъ не ся сѣ смущавали съ нищо.

Четыре-ты патриарха Прѣславскы, кои-то ся споменувать въ Синодикъ-тъ побудихъ ны да прѣдставимъ нѣкои си обіясненія, кои-то ся относіжтъ до существованіе-то тѣхно. Нѣ безъ да ся простирамы ту-ка въ разіясненія на послѣдующж-тѣ судьбѣ на бльгарскж-тѣ цркъвж-ге можемъ обаче да не споменемъ за Даміана Епископа Доростолскаго (Силистрийскаго), кой-то іе былъ и Патриархъ Бльгарскы по-дирь Григоріа, четвертый-тъ Прѣславскій Патриархъ — . Въ дѣла-та на Бльгари-ти съ Грьци-ти смѣсися В. Князь Святославъ, и това имало іе гибедни послѣдствиія на бльгарско-то Царство. Тыія събы-тіія повече ся относіжтъ до политическж-тѣ Исторіиж бльгарскж. При Петра Симеонова сына поченжло бѣ да ся възвышава Доростолско-то Архіепископство на Дунавъ-тъ. Прьви-ти години на царуваніе-то петрово не прѣдвѣщавахъ мирни отношенія помежду Бльгари и Грьци, и да отклони размирение-то Петръ съ Свьѣтъ-тъ на Воіари-ти рѣши ся да ся сродни съ Романа Леканена и да скрѣпи миръ-тъ съ Имперіиж-тѣ. Въ тыія обстоітелства Доростолскый-тъ Архіепископъ Даміанъ бѣ познатъ Бльгарскый Патриархъ. Въ указатель-тъ на бльгарскы-ти Епископи іе казано: Независимый Даміанъ, кой-то іе управлявалъ Бльгаріиж нахождаше ся въ Доростоль. Той съ заповѣдь на Императора Романа Леканена позна ся за Патриархъ отъ Императорскый-тъ Свьѣтъ ¹⁾.

Нѣ съ кой начинъ Доростолскый-тъ Архіепископъ іе посвя-тенъ за бльгарскый Патриархъ, кога-то, какъ-то видѣхмы по горѣ въ Петрово-то царуваніе патриаршескый прѣстоль іе существо-валъ въ В. Прѣславж? Това обстоітелство наважда на врѣмя-то

¹⁾ Δαμιανός ἐν Δοροστόλῳ τῆ, νῦν Ἀρήστρα, ἐπ' οὗ καὶ ἡ Βουλγαρία τετί-
μηται, ἀυθοκέφαλος. οὗτος πατριάρχης, ἀνηγορεύθη παρὰ τῆς βασιλικῆς συγκλήτου,
ὑπερον δὲ καθιερέθη παρὰ τοῦ Ἰωάννου τοῦ Τζιμισκῆ. Assem. Calend. Eccl.
Univ. t. III. p. 143.

въ коіе-то іе живѣлъ четвѣртый-тъ В. Прѣславскый Патріархъ, Григорій, и ни обіяснява повышеніе Даміаново въ Патріархы.

Петръ ся жени за Мариѣхъ скоро подирь вступленіе-то сие на бльгарскый-тъ прѣстолъ с. р. около 929 год. Подирь скоро Императорскый-тъ Съвѣтъ Цариградскый признава Даміана за Патріархъ. Нъ ако ся го признали, то не ся го посветили въ това врѣмя, а посвѣщеніе-то му іе было прѣди да го признаіе Цариградскый-тъ дворъ. Нищо не може да бжде по іестественно и по просто. Подирь Григориѣвж-тъ смръть Доростолскый-тъ Архіепископъ Даміанъ бѣ възведенъ на Патріаршескый-тъ прѣстолъ отъ Съборъ-тъ на бльгарскы-ти Епископи, и като бѣше ся породилъ Царь-тъ съ Грыцкый-тъ Императоръ и миръ-тъ ся дръжіаше, то той-зи патріархъ ся призна и отъ Императорскый-тъ Съвѣтъ, въ това още повече ны увѣрявжтъ думи-ты: по повѣленію на императора Романа Леканина, кой-то като главно лице коіе-то іе дѣйствовало въ послѣдни-ти воины на Симеона съ Грыци-ти, не желаіеше да ся поднови кровопролитіе-то между двѣ-ти дръжави, коіе-то бѣ обезсилило Имперіѣхъ-тъ.

С. П - въ

БЕРАТЬ

на

ЦАРИГРАДСКАГО ГРЪЦКАГО ПАТРИАРХА.

пръведе отъ гръцки П. Р. Славейковъ.

I

Споредъ разума на махзаря кого-то имама прѣдъ очи, и донесенныя въ Дивана ми Арзухаль съ печати-тѣ на собраніе-то митрополитско и на първи-тѣ отъ народа, кои-то живѣхтъ и пребываютъ въ Цариградъ зацо-то са извѣстни съ увѣдомленіе-то на Царска-та ми държавя, какъ споредъ издаденыя ми высокъ указъ, кой-то съдържава за да падне Цароградскыя-тѣ Гръцкы Патриархъ (имерекъ) отъ патриаршество-то зар ад' зло-то си правленіе, и да са избере другы вмѣсто него, като са събрали наедно, избрали (имерекъ), кой-то носи въ рѣцѣ-тѣ си настоящыя, высокъ Берать, (кому-то сѣтнини-тѣ да но са запечататъ на добро) като мжжъ опытенъ за поведеніе-то му, умень, вѣренъ и доволенъ въ исполненіе-то на райдскы-тѣ длѣжности: и понеже просихъ да са отнеме Патриаршество-то отъ (имерекъ) и да са вѣври на (имерекъ) и да му са даде высокъ берать кой-то да съдържава шурути-тѣ: За това са приглѣдахъ тефтери-тѣ на пископъ-мукатасъ, кои-то стоятъ въ царска-та ми хазна, отъ кое-то понеже станъ и деркенари (помѣщеніе), какъ патриаршество-то Цароградско съ послѣдующи-тѣ было въ управленіе на (имерекъ) съ высокъ

берать соединенъ съ Охридско-то Патріаршество и послѣдующи-
тъ (принадлежащи-тъ нему) съ условіе и съ съгласіе да са да-
вать 20,625 гр. ветхо махту, кое-то давала реченна-та Патріар-
шія, и съ царскы хать и высокъ ферманъ станъло-то приложеніе
отъ 20 год. отъ 12,500 гроша и съ благослосно разсужденіе ста-
нъло-то приложеніе отъ 300 $\frac{1}{2}$ на гроша и 34 дукати; т. естъ
сичко-то количество на мактуто, кое-то става 33,425 $\frac{1}{2}$ гроша и
34 дуката, (по старыя обычай) да са даватъ отъ 1-ый Марта по
калеми-тъ на царска-та ми хазна въ свършваніе-то на година-та
да са пригледва счетъ-тъ, и да зема уравненіе-то на счета, при
това отъ реченно-то мали-макту количество да са даватъ въ видѣ
на Оджаклъкъ 5,560 на временни-тъ драгомани, кои-то еж на
царскыя ми диванъ, и пакъ отъ годишно-то махту, което наченва
отъ Мухарема и ся счита и принадлежи на цароградска-та патріар-
шія отъ 90,000 дукати, защо-то и споредъ високо-то мое ираде
отъ мѣсець Марта на 1251 год. 65,940 дукати са отрѣдихъ за
иждивеніе на редиць аскери мансури (побѣдителна) да са четътъ
на хазне мансури, а наричани-тъ ирсалие и останъли-тъ 24,060
дукати отъ една-та година на друга-та да са четътъ на царска-
та ми хазна, да са плащатъ по обычаю калеміета-та, и въ свър-
шаніе-то на година-та, като са види счетъ-тъ да са зема и урав-
неніе-то му: Еще же словомъ на послѣдующа-та на Ипекска-та
патріаршія годишно-то мали-макту 163,000 дукати да са даватъ
на царска-та ми хазна, да са плащатъ по обикновенни-тъ мѣста
на калиміета-та, и въ свършеніе-то на година-та като са види
счетъ-тъ, да са зема уравненіе-то му: заради това да бы са из-
далъ высокъ берать по издаденно-то ми високо опредѣленіе да-
вамъ на 8го Реджепа на 1251 год. настоящыя высокъ берать, и
узаконявамъ, опредѣленныя на гръцкыя народъ патріархъ цароград-
скы (имрк) вмѣсто реченныя (имрк) (комуто сѣтници-тъ дано быхъ

са запечатали на добро) да владѣе и да управя тождеврѣменно при-
 соединени-тѣ во врѣмя-то на прежебывшаго патриарха реченни
 патриаршии да гледа и да развода съ митрополити-тѣ дѣла-та си,
 и богослужение-то си; да не пада отъ патриаршество-то си безъ
 вина нито чрезъ прѣдстояніе да са произвожда другы: и ако бы
 нѣкогашъ нѣкой патриархъ поискалъ да приложи или да даде пари,
 да не са слуша и понеже са сохранява дѣто е потрѣбно каидѣ,
 кой-то казва, какъ прѣдъ нѣколко врѣме са издаде высокъ указъ,
 кой-то поставя патриарси-тѣ пълномощни въ расположение на дѣ-
 ла-та си согласно съ митрополи-тѣ кои-то пребываватъ въ Цари-
 градъ. Нивога патриарси-тѣ да не бы дѣйствовали ни една черта
 безъ собраніе-то на митрополити-тѣ, най малко-то движеніе, кое-
 то бы было противно на высокия указъ, защо-то и ако нѣкога о-
 сиромашѣ патриаршия-та, останалъ обычай да става патриархъ спо-
 редъ богослужителни-тѣ имъ обичаи, отъ тѣхныя составъ съ снис-
 хождение-то на пребывающи-тѣ изначало въ Цариградъ митрополи-
 ти, Ираклійскій Кизику, Никомидійскій Никейскій, Хал-
 кыдонскій заради това отъ нынѣ нататкъ да не са озлоб-
 ляватъ противу высокыятъ указъ подъ патриаршеска-та и митропо-
 литска-та власть церкви-тѣ и монастыри-тѣ безъ высочайшій фир-
 манъ съ намѣренія буюрултин и тефтиши: Да не имъ досаждаютъ
 ехлорфи-тѣ никакъ, нито да ги глубяватъ но да сж както изна-
 чяло въ тѣхна-та власть по стари-тѣ имъ шурути: и както испер-
 во е былъ обычай патриаршество-то Константинопольско съ послѣ-
 дующи-тѣ, и епархii-тѣ:

Кесарійска
 Ефесска
 Ираклійска
 Русчуска
 Калиопольска
 Миріофитска

Сирулойска
 Кизійска
 Никомидійска
 Никейска
 Халкидонска
 Метронъ

Дерконъ
Халдаларъ
Солунска
Китроска
Кампанійска
Платамонска
Сервійска
Догранска
Петраска
Ардамерійска
Іерисовска
Търновска
Чирменска
Ловченска
Шумненска
Адрианополска
Амасійска
Брусненска
Новокесарійска
Иконійска
Веррійска
Аталійска
Атинейска
Талантійска
Скирска
Салонска
Критска
Трапезунтска
Ларисска
Трикалійска
Молдавска
Унговлахійска
Артска
Навпакска
Филипополска
Родійска
Сърска
Драмска
Зихненска
Смирненски

Митилинска
Іоанинска
Халепска
Дидимотійска
Ангирска
Филаделфійска
Писидійска
Мелениска
Медимниска
Наксійска
Месимврійска
Видинска
Дристерска
Еврейска
Софійска
Мидійска
Визійска
Анхіалска
Варненска
Прѣславска
Гюмюрджинска или
Макринійска
Силиврійска
Тозополска
Созополска
Ксанѡска
Волска
Димитриадска
Хіотска
Лимноска
Іввроска
Коринтска
Монемвасійска
Палеонъ
Патронъ
Намавритска
Месистрасъ
Оленска
Христоволска
Новоглійска

Ленчи-Ганосъ
Санторинска
Еласонска
Самоска
Пріонеска
Хіоска
Фанарійска
Халдейска
Тиноска
Мезитараси
Касандрійска
Милска
Сифниска
Адрійска
Елинска

Пагоніатска
Гревенска
Левкадска
Елаклісійска
Ревендинска
Кефалійска
Аковонска
Зарнатска
Гастунска
Анхіалска
Нишавска
Андрополска
Берковска
Триполчатска

Еще и прѣждебывши-тъ епархіи въ берата на Епекска-та Патріаршія,
нынѣ же приложени на патріаршество-то грѣц. Константинопольско :

Дупничанска
Разложска
Ехтиманска
Самоковска
Влариска
Ерцеговска
Патигезугуръ
Касата
Кури
Уркюпска
Скопска
Варнинска
Егрипаланка
Калканделепъ
Нишска
Аладжа-Иссаръ
Росовска
Кюкизликы
Радомири
Кюстендилска
Четипъ
Кратовска
Часть I. Книж. 8.

Коджанска
Чосненска
Раджигеръ
Саракинъ
Травникъ
Ени-пазаръ
Ени-Варушъ
Перганища
Ладедникъ
Митровска
Пеланджиска
Ех-биръ-тимаръ
Ермандраска
Кацига
Хисарджикъ
Карадага
Пиреполи
Таслица
Мейдани
Іасова
Веліова
Зворникъ-казаа

Соколь
Узичь (Ужичь)
Нахія Долакурда
Мецованѣ
Церквы на санджака бос-

ненскы и Лисерскійскы,
Бѣлградскы, Сиренскы, Пур-
зарійскы, Новаскы, Преспа,
Прищинскы, Якова,

и преждебывши —тѣ въ берата на Охридско-то патриаршество епархій:

Пелагонска	Вениджа
Прилѣпска	Пелесхе
Кюприлійска	Кюприджа
Текюсъ	Хугіярь
Радостинска	Калонія
Струмниска	Исхуярь
Тюрица	Премете
Варандѣ	Тепеделенѣ
Боиміе	Бѣлиградѣ
Кюкели	Малекаши
Яниджа	Незание
Вардарѣ съ церквы—тѣ	Карабунарѣ
Валлата	Авлонѣ
Нахія Исланца и	Сита
Карацова оवासѣ	Елбасанѣ
Старова	Кавага
Флорина	Дурацо
Джума	Тиранѣ
Егрибуджакѣ	Левронѣ
Касторійска	Кирцова
Хурпища	Прѣща
Населецѣ	Демирѣ
Сисанѣ	Хисарѣ
Карина	Латинска

и други—тѣ да са знаѣтъ подѣ Патриаршество-то Константинополско; Кои-то са намѣрватъ подѣ тѣя Епархій Митрополити, Архїепископи, Епископи, Игумени, Калугери Калугерки отъ своятъ Составъ (состѣмѣ) за да могѣтъ да се отговарятъ на Вакуфи—тѣ, довици—тѣ и на Сирачита-та много-то голѣми борчови издадеса и Ферманѣ высокѣ, станѣ каидѣ на пископѣ-калеми и са написа на Бераты—тѣ имѣ, и защо-то събрание-то съ махзари а Патриархѣ—

тъ съсь своя подпечатанъ Арзухаль молихъ са да стане повелѣніе за да стане кайдъ и да са напише този подлогъ въ бераты-тъ имъ. И слѣдственно издадесе высокъ указъ, и това прѣдложеніе са помѣсти и написа дѣто трѣбва, зато не трѣба никакъ никои никога да дерзне и да направи нѣщо противу высокыятъ указъ нито една черта: и защо-то станъ мусаде (добро по снисхожденіе) да са дѣйствовать тѣхни-тъ богослужителни обичаи, какъ-то са были испрьво, за това реченный (имрк) непоколебимо нынѣ настаненъ патріархъ за сохраненіе-то на стары-тъ обичаи и правила ще располага патріаршество-то по стары-тъ шуруты (законы) ще управѣ съ реченни-ти митрополити политическы-тъ дѣла и богослужителни-тъ и той ще е както изначала остало, полномощенъ и непоколебимъ на патріаршество-то Цареградско и на приложенны-тъ нему, и понеже отхожденіе-то отъ царствующій този градъ и завращеніе-то въ него на митрополити-тъ изначала стои въ рѣцѣ на Патріарха, и на присутствующе-то собраніе, не трѣбва да ся еви никога отъ никого ни наймалко на това сопротивление. Ако изначала е невозбранено на патріарси-тъ на митрополити-тъ и на другы отъ состава на попови-тъ да четжтъ безъ икони въ кѣща-та си Благовѣстіе-то; но защо-то съ намѣреніе и причина пары да земать правители-тъ досаждаютъ, и извинующеса думать че вый въ мялкови-тъ си, въ кѣщія-та си и гостинници-тъ си служите, четете (евангеліе), кандила качите, свѣщи палите, прѣстоли составляте и столове, кадите, жезль държите и проч. И за да не досаждаютъ отъ сега на таткъ за това Мирмирани-тъ, забити-тъ и Бхлорфи-тъ противу шерія-та (правдина-та) и неправедно и прѣдваривше дѣто трѣбва, станъ кайдъ и са объе съ высокъ указъ въ шуруты-тъ на берата имъ. И съкы христуіанскы народъ, житель, прѣселникъ, да познавжтъ реченнаго патріарха надъ глава-та си да имжтъ прибѣжище при патріарха споредъ случай на..... тѣ

имъ дѣла, кои-то принадлежатъ патриарху, да не пристѣпватъ благочинны-тѣ му словеса и да му са покорявѣтъ споредъ вѣрж-тѣ си. Патриаршество-то съ принадлежащи-тѣ, изначала както ся е разлагало и управляло така ще са управа и отъ нынѣ на татѣкъ патриархъ-тѣ ще располага дѣла-та имъ и богослуженіе-то имъ, съ реченны-тѣ митрополити отъ происходими-тѣ русуми (узаконенни приходы) кои-то сѣ длѣжни годишно отъ патриаршество-то имъ да са даватъ съ благословно различіе и съ ново-то приложеніе Макту и съ Муафіетъ бедели (измѣна на несврѣшаніе-то или мафъ простъ) на реченни-тѣ мѣнастыри и на драгоманскыятъ уджѣклькъ на царскыятъ ми диванъ, да са даватъ годишно на 4 таксыти, а на Ипекско-то и Охридско-то патриаршество Мали макту съ калеміе-то да са дава годишно отъ 1. Мухаремъ на хазна-та ми, и на хазна-та на манушры-тѣ а за уреченни-тѣ и опредѣленни-тѣ капухарджи теклифъ аваеитини (издержки на порта-та кои-то са даватъ сѣка година) и аваеити (обыкновенно даваніе) на калеміи-тѣ никой повече да не ище нито да досажда на патриаршескы-тѣ работи, кои-то управа и съсъ съгласіе-то на митрополити-тѣ вѣрши черковны-тѣ си работы, никой да не насиля противу шурути-тѣ на берата, нито да смущава монастыри-тѣ кои-то са намѣрватъ изначала въ царска-та ми държавя, и церкви-тѣ и безъ указъ никой да не бы могълъ да ги отчужди отъ рѣцѣ-тѣ имъ, и кога са подновявѣтъ на първы-тѣ имъ основанія съ позволеніе на Шеріята (на сѣдница-та) никой да са не смѣся. Безъ патриаршескы и митрополитскы подпечатанъ Арзухаль, Митрополія, Архіепископія и Епискрія никога да са не дава, нито пакъ съ други способъ, отъ другыго да са владѣе, въ сопряженіе и распряженіе на Восточны-тѣ христіани раи, освѣнъ Патриарха и опредѣленни-тѣ Епитропи Негови никой между тѣхъ да са не вмѣква: Ако нѣкога безъ позволеніе-то патриаршеско или на Епитропи-тѣ, или пощъ сопряже

сопружество противу закона имъ и ако бы станѣло нужда да ся накажи никой да не ся несмѣся: въ сопряженіе или распряженіе или на други-тѣ имъ работи или кога двама раи иматъ помежду си давиѣ, длѣженъ е патриархъ-тѣ и опредѣленны-тѣ отъ него съ высокъ Берать, Митрополити, Архіепископи Епископи и Епитропи да са смесятъ щото, споредъ нужда-та ако бы и клетва да по-трѣба да са даде съ причина да ся согласятъ и да испытатъ разичія-та, или афоризмо за да ся накажѣтъ, Кадіи, Наипи и други та-квизи да ся не смѣсятъ противу ветхи-тѣ имъ обичаи, нито да мо-гѣтъ да глубяватъ безъ соизволеніе и позволеніе-то на патриарха, на митрополиты-тѣ и на епитропи-тѣ имъ, попови подъ нихна-та власть да дерзаятъ да сопрягавѣтъ сопружество непозволено отъ закомона имъ, и защо-то споредъ закона имъ распряженіе и жена врѣхъ жена да ся зема не имъ простено, освѣтъ кога единый у-мрѣ, и тогази може слѣдователно до троебрачіе да са простиратъ и повече-то е противно на вѣра-та и не само не ще имъ са дава позволеніе, но ще са наказватъ таковѣи слободно понеже и на со-пряженны-тѣ незаконно не са дава (възбраненно е) да влѣзватъ въ церквѣ и подиръ прѣставленіе-то имъ даже да ги невносятъ. Кадіи, Наипи, забити, и други силни да не могѣтъ да принужда-ватъ попови-тѣ за да бы опѣвали и погрѣбвали тѣла-тѣ имъ. Уми-рающи-тѣ отъ Митрополити, Архіепископи и Епископи, попове, калугери калугерки и други отъ христіене-тѣ, ако бы нѣкога на споредъ вѣра-та си да оставятъ на черковы-тѣ на сиромаси-тѣ, на патриархія-та на митрополити, Архіепископи, Епископи завѣтъ-тѣ имъ да има сила по правила-та на закона имъ и за това да бѣдѣтъ приемлени и отъ шерія-то за свидѣтели и христіани.

Ако бы нѣкои си христіяни на живота си оставили нѣкое ко-личество на патр., архіеп. и епис. церква и други такива подиръ смъртъ-та имъ да са зема съ шерія-та отъ наслѣдници-тѣ имъ. На-

реченни-тъ парусія, продесисъ, русумія (обикновенни милостини) на мъже-то и на жени-тъ да са зема тагожде съ сила-та на шерія-та отъ наслѣдници-тъ. Кога нѣкои си отъ рая-та оставятъ третя-та часть отъ имота си на черква, монастырь патриар. архіеи. епис. съ позволеніе-то на шерія-та да са зематъ отъ наслѣдници-тъ имъ. Ако бы нѣкои отъ патр. архіеис. епис. митр. игум. поп. калуг. и кал-кы да са яви прѣстѣпникъ на вѣра-та си или бы наказанъ по закона имъ отъ патр. и отъ собраніе-то на митропол. никой да не ся смѣся: въ заточеніе и опредѣленіе по закона имъ попови отъ вѣнъ никой да не пасия, ни да досажда, ако бы нѣкога испѣдени и опредѣленни достоинства митропол. архіеи. епис. такожде калугери и игумени съ изволеніе-то патриаршеско или митрополитско, или вмѣсто умирающи-тъ по закона имъ да са опредѣляватъ достойни митрополити арх. епис. и игум. пакъ съсъ соизволеніе-то и избраніе-то на реченны-тъ митрополиты като са даде на державно-то ми царство подпечатанъ арзухаль съ печата на кешишхане-то, и като са плати на царска-та хазна уреченны пешкешъ (даръ) да са издаде высокъ бератъ за да въсприемжтъ и да владѣйтъ митрополіи-тъ арх. и епис. ще са издаде нашъ высокъ указъ за да не дерзне нѣкой съ молба и ходатайство да досажда и на сила думающъ » направи тогози калугера митр. арх. или епис. кои-то са намѣрватъ подъ патриарха по епархії-тъ митрополити арх. и епис. или да станжтъ азиль и да ся пратятъ въ заточеніе или просто зло-то имъ обхожденіе са яви отъ попови-тъ кадїи-тъ наипи-тъ или ще са яви противу него жалба безъ испытаніе и увѣдомленіе патриархово и на собраніе-то митрополитско и ако послушаю са яви отъ понапрѣдъ или отпослѣ фирманъ издаденъ да нема сила: ако бы са явило нѣкога арзи (изложене възносително) и илямъ (рѣшеніе сѣдилищно) щото послѣдующи-тъ патриархїи Ипекъ и Охридъ или една митрополія да са отнеме отъ

вишишхане-то и другому да са даде, никакъ да са не въсприема. Но защо-то станъ каидъ дѣто трѣбва, и са издаде високо повелѣніе съ хатъ, кой-те повелѣва да са опази реченныя низамъ (редъ) съ сичка-та си сила да не бы станъло нѣкога ни най малко-то движеніе противу царскыя хатъ.

Ако бы ся случила нѣкоя давія (сѣдба) нѣкога върху патриарси-тѣ, митрополити-тѣ, архієпископи-тѣ, епископи-тѣ и епитропи-тѣ и на тѣхни-тѣ човѣци, коя-то да са относи на шерія-та да не можтъ да ся сѣдятъ на друго мѣсто, освѣнь въ царскыя ми диванъ.

Никой никога да не принуждава христіанина да са изневѣри отъ вѣра-та си.

Патріаршескы-тѣ слугы, кои-то ще са состоятъ отъ 15 чело-вѣци съ капу-кехая-та му да не са одолажатъ съ харачи, аварисіи (ангаріи, меджии) и текалуфи (даждія).

Колко-то за Ипекскыя и Охридскыя патріархъ, дѣто иматъ от-давно написано въ бераты-тѣ си на Ипекскыя седемъ слугы, а на Охридскыя единадесетъ да бѣдѣтъ свободни отъ харачи, аварисіи и текалуфи: и защо-то тѣзи патріаршества са приложихъ на Константинополскыя патріархъ, и шурути-тѣ имъ са съдържатъ въ берата на него патріаршество (Константинополско-то): заради това по старыя обычай сичкы-тѣ реченни слугы ще останѣтъ вынѣги сло-бодни отъ харачи, аварисіи и текалуфы.

Колко-то стока иматъ черквы-тѣ и патріаршія-та, градини, лозія, чифлици, ливади, панигири, мѣнастыри агіасмы, воденици и подобни-тѣ тѣмъ кѣщія, дюгени, и колко-то вакѣфи на другы-тѣ черквы, стока и добытъкъ да не имъ досажда никой, по както си е изъначала останѣло обычай да са владѣютъ и да са управляватъ.

Ако бы нѣкога нѣкой патріархъ да са яви спорелъ стари-тѣ правила, че има да зема годишни русумати на патріаршія-та отъ

нѣкой митрополитъ, арх. епис. калуг. игум., или отъ кого да и другога рая, на кое да е мѣсто, да му са дава фирмантъ, и споредъ него, помѣстни-тѣ сѣдницы съ сила-та на шерія-та да даватъ рѣкопомощи на епитропи-тѣ кои-то той испрати посрѣдъ тах-сила (собрание) съ писма отъ него (патріарха) и съ писма отъ собраніе-то митрополитско и да имъ са а лвердисватъ (земать и дадѣтъ) длѣжни-тѣ русуми.

Раи-тѣ кои-то са намѣрватъ подъ (власть) на грѣцкыя патріархъ, колко-то са длѣжни да плащатъ годишнина, русумати на мирія-та, мылостыня, панагири, русумати на супружество, мѣнастыри, и колко-то другы патріаршескы произведенія (доходы) споредъ какъ-то е изначяла останѣло обычай да са а лвердисватъ на патріарси-тѣ безъ рѣчь.

Опредѣляванни-тѣ отъ патріарха Епитропы за събирание-то на мирійскы-тѣ русуматы и тѣхни-тѣ човѣци щѣтъ водѣтъ съсъ себе си и калаузи (водители, ясакчи, проводници), кои-то иматъ воля да са предрѣшижѣтъ или да мѣнятъ дрѣхы-тѣ си (тебдилъ да станжѣтъ) за да проминуватъ сѣкадѣ безопасно, и да бждѣтъ вооржжени за да са бранятъ и отбѣгватъ отъ нападенія и да пазятъ живота си: а Миримирани-тѣ, Мириливи-тѣ, войводи-тѣ, Субаши-тѣ и Ехліерфи-тѣ да не имъ досаждатъ, нито да имъ искатъ Аваети и хадіета, противу шерія-та.

Дѣто ся даватъ отъ патріарха и отъ собраніе-то митрополитско заради Мири — Ма к т у тимисуци на митрополити, Архіепископи и Епископи да имжѣ силж и споредъ старый редъ да не става отвѣнъ ни най мало досаждение:

Ако бы нѣкогы нѣкой митрополитъ или архіепископъ да нѣма готови пари да наброи за Русумъ Мири, и на мѣсто пары ако бы давалъ кумаши и другы таквизи нѣща, Епитропи-тѣ и човѣци-тѣ кои-то ще носятъ тѣзи нѣща за да ги прѣдаватъ, Емини-тѣ (Гюм-

рюкчи-тѣ) да не имъ досаждатъ нищо, да имъ не ищѣтъ Бачъ, Гюмрюкъ, хидае, аваети или друго какво да е, но да бждѣтъ свободни и по минзили-тѣ по пѣтица-та и по скелы-ти, за колко-то бы гроша вещи и да носятъ.

Виноградни Максуди (произведения), кои-то принадлежатъ Патриарху, давани отъ християни-тѣ за мылостыня, мѣсть (шара) медъ и друго какво и да бжде, човѣци-тѣ имъ кога прѣносятъ тѣзи нѣща по скели-тѣ и по порты-тѣ, да имъ не досаждатъ Емини-тѣ ни съ наймалка прозба за гюмрюкъ

Годишни-тѣ Мири-русумати, зарари, касабасе, просія, грошови, Маслосветъ, водосветъ панагыри, отъ старо врѣме давани-тѣ русумы на първо второ и трѣте вѣнчило, и други-тѣ патриаршескы, митрополитскы, Архіепископскы и Епископскы, Игуменскы, попскы и мирскы да имъ са алвердисватъ отъ сѣка кѣща по 12 (дванайсетъ) аспри (дукатца) и отъ сѣкы попъ по една желтица за патриаршія-та и пакъ годишно отъ сѣка кѣща по 12 аспри и отъ сѣкы попъ по една жълтица за митрополита, или Архіепископа или Епископа да имъ са алвердисватъ.

Нѣкои отъ поддани-тѣ дѣто даватъ по старъ обычай намѣсто Мири-русумати жито, дървено масло колко-то са събира кога гы приема Патриархъ-тѣ или Митрополитъ-тѣ или тѣхни-тѣ Епитропи да са незема отъ тѣхъ расумъ, гюмрюкъ, бачъ, и други таквизи.

Емватици-тѣ на черквы-тѣ и на мѣста-та имъ: и дрѣгы твърдѣ малко русумати, и сичкы-тѣ имъ произведения кога са събиржтъ отъ Патриарси-тѣ, Епитропи-тѣ като мирія споредъ стари-тѣ обичаи понеже са смѣсятъ насила, щото нѣкои поддани като дойде врѣме да са бере Мали-Мири зематъ си жени-тѣ и дѣца-та и са пѣхжтъ въ една кѣща думающе » въ берата Ви пише да земеде отъ възъ кѣща русумати-мири, а ный смы сега въ една кѣща » за да са неизвиняватъ и да са непротивятъ нито да вредятъ мирія-та нѣкой

силни, сирѣчь като Заими и Тимаръ Сахиплери, живуще въ кази-тѣ, касабы-тѣ и селата, кои-то са объемятъ въ патриаршескыя бератъ, и искатъ да прѣдставятъ на подданны-тѣ, кои-то са намѣрватъ по чевлицы-тѣ, кашли-тѣ и села-та че ужъ тѣи имъ сж кехаи, чело-вѣцы, и ратаи тѣхни да неправятъ обидж на Мирійскы-тѣ русумати.

На умирающи-тѣ Митрополити, Арх. Епис. Игум. калуг. и калугеркы, какъ-то отъ пары и отъ вещи, коніе и какво-то друго да бы имѣли, кога-то ще гы приема Патриархъ-тѣ или митрополити-тѣ за мирія, ако и да е шурутъ Бейтималджи-тѣ (опредѣлени-тѣ надъ безнаслѣственни покойницы) касджи-тѣ (кои-то раздѣ-лятъ имѣніе-то на законни-тѣ наслѣдницы) Мютевеліи-тѣ, воеводи, субаши, чело-вѣцы-тѣ имъ и другы да са ненамѣсватъ и да не каз-ватъ; »бейтималъ частно и общо е писано въ царскыя Тефтеръ и на насъ опредѣленъ » и защо-то прѣди нѣколко дена дади са съ царскы Хатъ новъ Низам и шурути, щото кога умирающій не бы наслѣдникъ да му са земи стока-та Мирія, и кога има наслѣдникъ че да остави отъ пари или отъ друга стока да не гуждатъ рѣжж на тѣхъ, ще са дѣйствова низмѣняемо новыя шурутъ кой-то е о-предѣленъ за тѣхъ.

Митрополити, Архіепископи и другы калугери кои-то нещжтъ да даджтъ русуматъ миріи ако бы са наказали отъ Патриарха по закона сы съ вѣдомость-та, и чрезъ митрополити-тѣ или да имъ обрѣснжтъ брада-та, или да гы извадятъ отъ служба-та имъ, и са опредѣлятъ другы на мѣсто-то имъ никой да не дерзне да са на-мѣси на тѣхни-тѣ работи.

Нѣкой си подданны що имжтъ намѣреніе да са сопрягатъ шо закона си, ако бы са случило да прибѣгнжтъ при другы да гы не-сопрягаватъ.

Нѣкой си силни противу закона имъ, сирѣчь » сопряжи-тѣзи женж съ того подданника и ще го прѣдлага, да

не насилатъ попови-тъ имъ, нито да досаждатъ на патриарха или на митрополити-тъ, сирѣчь » извади тогози попа отъ черква-та и намѣсти оногози думяюще, да ги не принуждаватъ нито да са мѣсятъ или да въспыратъ проваждани-тъ, споредъ закона имъ афоризна съ намѣреніе да накажатъ и да оцѣломудрятъ рая-та.

Нѣкои си калугери оставивше миръ и свѣтовни-тъ въ него да не ходятъ дѣто щятъ, и ако бы нѣкога проводени или отъ Патриарха или отъ Митрополита въ монастыри-тъ дѣто сж быле отъ найнапредъ, никой да са несмѣя нито да ги принуждава.

Ако бы нѣкой отъ други-тъ патриарси дошелъ въ Цариградъ за да са управи и дореди работи-тъ си чрезъ Патриарха и собрание-та Митрополитско ще си види работи-тъ съ позволеніе.

Ако бы нѣкога станѣло нужда споредъ шерія-та да са задржи и да са задрѣ нѣкой митрополитъ или попъ таковий да са запира посредствомъ Патриарха.

Нѣкои калугери, кои-то нѣматъ Церкви или мнѣстыри и кои-то ходятъ отъ мѣсто на мѣсто и ставатъ соблазнъ ще са наказватъ отъ патриарха и отъ митрополити-тъ, и ще са прашатъ на монастыри-тъ, дѣто сж изнайнапрѣдъ были: ако бы нѣкога черковни или монастирски Епитропы усвоили приключенны-тъ макулати (плодове) да имъ са вижда хесапа, отъ патриаршеска и митрополитска страна, да са дѣйствува дѣто трѣбва и дѣто прилича и никой да не са смѣя.

На митрополити, Арх. и Епископи кои-то сж подъ Патриархова рѣкк да не имъ досаждатъ Ехлорфи-тъ и други, кога си собирѣтъ мали-мириси зашто-то са обиждатъ: шурутъ-тъ за тѣхъ ще е написанъ въ берата имъ за да са истрѣбва всяка обида и насиліе.

Арзухали-тъ Патриаршескы и джамаатскы кои-то сж подпечатани съ печата на Кешишхането да иматъ потвърдителнѣ-тъ си

силъ, и кога-то са обеви нѣщо, кое-то принадлежи на закона имъ, да имъ става мусааде за прѣдложеніе-то.

Никой да не досажда на патриарха за жезла що носи въ рѣцѣ-тѣ си, нито противу старья редъ да са мѣси нѣкой въ работы-тѣ му.

Никой да не досажда на патрика съ намѣреніе да му стане служитель или ... нето да го принуждава — Ако бы нѣкога че патрикъ-тѣ или митрополити-тѣ като нематъ нужда за слугы и за служители да гы ненасиля нѣкой да приемать.

Патриархъ-тѣ ще е непоколебимъ и полномощенъ въ управленіе-то на патриаршество-то и на принадлежащи-тѣ нему, съ соизволеніе-то на митрополитско-то собраніе безъ да дерзне нѣкой други отъ странъ да са смѣси или да досади нѣкакъ.

ТАКА ТРѢБА ДА БЪ ЗНАЙНО ВСѢМЪ И ДА СА ПОКО-
РЯВАТЪ НА СВЕЩЕННЫЙ ЗНАКЪ (тура-га).

ИЗДАДЕСЯ ПО ШАБАНЪ НА ГОДИНА-ТА (...)

БЪЛГАРСКИ НАРОДНИ ПЪСНИ

записани

отъ

ГЕОРГИНА ТЕОХАРОВА.

IV

Майка Стояну думаше:
Стояне Сыно Стояне,
Майка тя не е пытада,
Сега девята година
Какъ лѣжишь сыно, та болишь;
Деветъ постели изгнои,
И деветъ шяри възглавници
Майка щж тя заведе,
На старъ монастырь,
При Духовникъ исповяда.
Като на Духовникъ отишла,
Старъ ся монастырь затвори,
Отъ Стоянови грѣхове
И тѣ ся назадъ връжили.
Майка Стояну думаше:
Гряхъ ни гряхъ майко, срамъ ни срамъ,
Знайшь-ли мале повнишь ли,
Кога бѣхме въ Влашко,
Бре девяттина дружина,
Че ни овце-ты измряхъ,
И мы си майко остахме,
Съ едни голи тояги,
Единъ ся други пытахме:
Дружина варица сговорна,
На какъвъ кярець да идемъ,
Че ни овце-ты измряхъ.
Азе имъ рѣкохъ: дружина;
Айде-ти холанъ дружина,
Айде хайдути да станимъ,
Азъ щж вы стана Воевода.
Та че си холанъ тръгнахме,
Мидахме горж зеленъ,
На стахме доле широко,

Врѣвѣхне что врѣвѣхне,
Срѣща ны свадьба голѣма,
Мы свадьбѣ-тѣ запряхне,
Прѣдѣ свадьбѣ-тѣ си сѣднахне.
Кумове ны черпахѣ,
А момени ны даряхѣ:
Кому по педнаждѣ, кому по дваждѣ,
А на мене ни Веднаждѣ.
Трѣгнахне да си заминемъ,
Дружина ми ся присмахѣ:
Язкѣ ты холанѣ стояне,
За твое-то младо Воеводство,
Кога тѣбѣ нито дарихѣ,
Дарихѣ ни почерпихѣ.
Мене ми жалба остана,
Чи ся назадѣ поврѣнахѣ,
Извадихѣ сабіѣ френгіѣ,
Та ся на дѣво за врѣтахѣ,
Га ся на дѣсно обрѣнахѣ,
Остали что ся остали
— Булка-та и младоженекѣ-та,
И азѣ гы хванахѣ за рѣжа,
Чи гы поведохѣ заведохѣ,
Вѣ голѣмѣ горѣ Зеленаѣ,
Дѣто ми птичка непѣе,
Камо ли человекѣ да ходи.
Отѣ два гы бука оврѣзахѣ,
Сѣ очи да ся глѣдать,
Сѣ уста да не хортувать,
Та че гы тамѣ-ка оставихѣ,
Малко сме много ходили,
Кога ся мале врѣнахне,
Мене ми дошло на умѣ,
Да ида да гы отврѣжа.
Кога си тамѣ-ка отидохѣ,
До двѣ си Лози израсли,
Сѣ врѣхове-ти си ся сѣбрали
Сѣбрали та ся уплели
И хубадѣ рожбѣ родили
Посегнахѣ до си откѣсна,
То ми ся мале невдади,
И азѣ ся люто расрѣдихѣ,
Извадихѣ сабіѣ френгіѣ,
Та си Лози-ты прѣсекохѣ.
Като гы мале сѣчахѣ,
Ясна ма кръвь Залява,
Тогасѣ ся майко оплашихѣ,
Та дѣжахѣ девять години.

Майка Стояну думаше:
 Стояне сыно Стояне,
 Девять си годинъ ты лѣжалъ,
 И още девять да лѣжишь,
 Девять постелки да изгнеишь,
 И девять шерп възглавни,
 Че ты си бѣше Сестраты,
 Сестраты холанъ маріика,

V

Научила ми ся майко льо,
 Една ми мѣчкж щрѣвницж,
 Щрѣвница мѣчка кръвница,
 Чи изяла до девять чифтабиводе,
 Още и десять мали волове,
 И еднж ми кравж яловіж.
 Събрали ми ся отбрали,
 Отъ три ми села по триста,
 Нели ся девять стотины?,
 Та си отивать, отивать,
 Да трѣсать юнакъ надъ юнака,
 Врѣвели что ся врѣвели
 Срѣща имъ иди младъ стоянъ,
 Младъ стоянъ младо юначе,
 Тѣ стояну думажъ.
 Стояне младо юначе,
 Нѣчто щемъ да ты пытаме,
 Чуешь-ли холанъ стояне,
 Чуешь-ли холанъ знаешь-ли,
 Дѣ има юнакъ надъ юнака,
 Съ мѣчкж-тж да ся побори,
 Съ тѣкж мѣчкж щрѣвницж,
 Щрѣвницж мѣчкж кръвницж,
 Стоянт имъ холамъ думаше:
 Ой, ми вазе дружина!
 Дружина девять стотины,
 Азъ съмъ юнакъ надъ юнака,
 Яла съмъ още мѣнечъкъ,
 Мѣнечъкъ онзе дребничъкъ,
 Не смѣж да ся искажж,
 Исажа и да ся боржж,
 Яла я сега щж дойдж,
 Съ мѣчкж-тж да ся побора,
 Тѣ стояну думажъ:
 Стояне младо юначе,
 Ако на мѣчкж на вѣшь,

На вієшь да іж убієшь,
Ще ты подаримь подаримь;
До девять чифта биволе,
И едни мали Волове
И тры ми крави яловы.
Чи си отиде младь Стоянъ,
Мъчк-та ревна връзь Стояна,
Чи съ стояна ся улови.
Като Стояна хващаше,
Чърни ми кръвы течяхъ,
Отъ Стоянови кокъле.
Като іж стоянъ хващаше
Чърни й парцали мъкнеше,
На мъчкж-тж отъ ялжци-ты,
Малко ся много борихъ,
Три дни ми до три ноши,
Стоянъ ся люто расрьди,
Та си мъчкж-тж приграби,
Та іж въ земіж-тж удари,
И си въ земіж-тж потъна;
Малко ми много отиде
Доръ девять педи въ земіж-тж.

Х О Р О В О Д Н И.

I

Охъ сиди Станкж сиди Станкж
Въ равнж зеленж Градинкж 2
Бъ Грьдинкж подъ жлътж латинкж,
Подъ Латинкж подъ зеленж дюліж;
Сиди станкж на бялж мермеръ камъкъ
И си рони ситны дребны слъзы.
Отговаріж хубавж бялж станкж:
Ахъ, земнете ма хврълете ма
Отвъдъ бялж Дунава.
Дѣто падне моіж-тж тънкж снагж,
Тамъ да никни сивж дятелинж;
Дѣто слете моіж-тж честж косіж,
Тамъ да стани голъмжкоріж.
Дѣто истичать мой-ты чърни очи,
Тамъ да изврѣтъ два студны кладянци;
Тамъ да ходять, тамъ да пасятъ
Бре царски-ты Агове
Тамъ да пасятъ сивж дятелинж
И да пійжтъ студнж быстра вода.

Съвременна летопись.

ПОЛИТИЧЕСКИЙ ДНЕВНИКЪ.

Въ послѣдне-то время европейско-то вниманіе іе възбудено отъ нѣкои между-народни въпроси: Параходъ Кальяри, кой-то бѣ уловенъ отъ Неаполитанско-то правителство, островъ Перимъ, за-ловенъ отъ англійско-то правителство и най напоконъ безкрайный-тъ Вѣсточный въпросъ съ неразрѣшенни-ти още пунктове, кои-то прѣдставяѣтъ голѣми мѣчнотии.

Въ предидущи-ти наши Книжици споменѣхмы за несогласіе-то помежду Англиѣ и Франціѣ, коіе-то намѣсто да ся отстрани още повече ся распяла вражда помежду два-та народа. И ето фран-цузско-то правителство има новѣ причинѣ да укорява Англиѣ. Судь-тъ, кой-то бѣ назначенъ да сѣди Бернара іедного отъ участ-ници-ти на Орсини свръши ся, и Бернаръ, напрѣко очевидни дока-зательства че е приѣмалъ участиѣ въ заговоръ-тъ противъ Напо-леона призна ся отъ Судь-тъ невиненъ, и ся освободи съвсѣмъ отъ наказаніе. Нѣ що іе още по достойно за заблѣжваніе, ко-га приговоръ-тъ на судь-тъ ся распространи въ народъ-тъ, то съ голѣмъ вѣсторгъ (энтузиазмъ) ся посрѣщилъ отъ народъ-тъ, кой-то бѣше ся събралъ прѣдъ сѣдилищю-то и нетрѣпчиво чякаше да чюіе при-говорѣтъ. Въ Парижъ твърдѣ добрѣ разумѣхъ смыслъ-тъ и зна-ченіе-то на тѣхъ посокъ, и раздраженіе-то въ тамошни-ти пра-

вѣстивенни сфери достигнѣло је до крайнѣхъ степенъ. Поне таа можемо да сѣдимъ отъ вѣстници-ти, кои-то сѣ извѣстни съ своѣ-тъ прѣдаденность на императорско-то правителство. Още нѣмамы подробни извѣстїа какво впечатлѣнїе је произвелъ той-зи приговоръ въ Францїѣ; нѣ миѣнїе-то на французскы-ти вѣстници је је лично миѣнїе на издатели-ти, а найъ прѣво въ тѣхъ ся изражава миѣнїе-то на правителство-то, и ако је така, то ще излѣзѣтъ и по сериозни несогласїа.

Друга једна депешїа отъ Лондрѣ донесла је једнѣ новостъ, коїа-то не је по малко важна. Лордъ Малмесбери обїавилъ въ горнѣ-тъ палатѣ, че законовѣдци-ты, на кои-то бѣ възложено да издирѣтъ несогласїе-то между сардинско-то и неаполитанско-то правителства за уловенный-тъ параходъ Кальяри, намѣрилъ че неаполитанско-то правителство имало право да го улови и да го земе, и за това Англїа не може открито да ся смѣси въ това дѣло, и да поддрѣжа требованїе-то на сардинскый-тъ кабинетъ. А министерство-то сардинско много ся надѣяше че ще го поддрѣжи Англїа съ флотѣ-тъ си, и за това положенїе-то му је станѣло седа тврдѣ критическо, и въ Туринѣ укорявѣтъ двулїчнѣ-тъ политикѣ на англїйскый-тъ кабинетъ; и наистинѣ въ голѣмо затрудненїе ся нахожда Графъ Кавуръ, честь-та на нациѣ-тъ го побужда да да настои на свои-ти требованїа, а друго средство нѣма освѣнъ съ силѣ да принуди неаполитанско-то правителство да му даде удовлетворенїе, и Сардинїа не е Англїа, и освѣнъ що не може да нападне на неаполитанскы-ти земи по сухо, зашто-то је отдѣлено отъ други дрѣжави, кои-то сѣ помежду имѣ, и кои-то не можѣтъ ся съгласи да пропуснѣтъ войскѣ на коїѣ да је отъ двѣ-ти дрѣжави, а още по малко на Сардинїѣ, кѣмъ коїѣ-то нѣмаѣтъ добро расположенїе дрѣжави-ти на среднѣ-тъ Италиѣ. Едно само средство остава на Сардинїѣ за да ся избави отъ това

затруднително положеніе , да призове посредничество на нѣкоіхъ дръжавъ приіателскъ за да ся примири съ Неаполь, кой-то залѣга да ся ограда отъ укоръ и прилага голѣмо усиліе да ся сблизн съ Англіѣ и да добыіе на странѣ-тѣ си общественно-то мнѣніе. Двама английскы механика, Уатъ и Паркъ, кои-то бѣхъ уловены на параходъ-тѣ получихъ освобожденіе.

А Англія сама іе подпаднала сега подъ укоръ защо-то потѣкова международно-то право. Ирѣди малко врѣмя тіа ся бѣ въ-оружила за да забраня цѣлость-тѣ на отоманскъ-тѣ Имперіѣ, а сега безъ всѣко основаніе отніема островъ Перимъ. Той-зи малкъ островъ въ Чермно-то море, важень іе за своіе-то стратегическо положеніе. За да уздрави своіе-то владычество на въстокъ на Англіѣ не й доставаше само той-зи пунктъ за да бѣде повелителница на всички-ти морета. Като укрѣпи той-зи островъ и направи новъ Гибралтаръ, Англія не ся бои вече отъ суецкый-тѣ каналъ, на кой-то ся противи и до сега. Турція сама не ся рѣнява да протестува противъ това насиліе, нѣ чюіе ся, че не дава дозволеніе да ся прорѣже Суецкый-тѣ каналъ догдѣ не получи назадъ островъ Перимъ. Носіаше ся още слухъ че Франція и Россіѣ подали потѣ за той-зи островъ, нѣ не ся потвърдитой-зи слухъ. Нѣма сумнѣніе че на Парижскы-ти конференци ще стане дума и за той-зи въпросъ, а до сега ся сѣ появили въ официални-ти французскы вѣстници силни статии противъ злоупотребленіето на силѣ-тѣ отъ странѣ-тѣ на Англіѣ. Въ тѣхъ іасно ся доказва неправдиво-то притязаніе на Англіѣ. Защо, выкътъ тые вѣстници, защо толкосъ трудове прилагатъ за да удръжѣтъ равновѣсіе на сухо, кога Англія толкосъ успѣшно расширява своіе-то Господство на море-то? Това іе право, нѣ кой іе кривъ? Причината на тыа злоупотрѣбленіа не іе голѣмо-то могущество на Англіѣ, а недостаточно-то могущество на другы-ти дръжави и

кога ся отстранѣтъ причини-ти на тѣхъ недостаточность, то ще ся прѣкратѣтъ сами безъ принужденія и тыя злоупотребленія.

Никой не може да противоречи, че островъ Перимъ је притяжаніе на Портъ-тѣ. Англія ако и да је имала право съ съгласіе на Портъ-тѣ да слага тамъ вѣжлища за вапори-ти си и да ся запираѣтъ кораби-ти ѣ, това не ѣ дава право да въздвига тамъ укрѣпленія за да забраня входъ-тъ въ Индійско-то море. Тойзи бесплоденъ кѣмъкъ до сега не је былъ никому нуженъ, а най малко ползъ ѣ имала отъ ніего Порта-та. Какъ ще ся отнеме сега отъ Англія таѣа добычя, кой ще ся рѣши на това, и съ какви средства можъ да ся испълне това рѣшеніе? И сега като и хылядо други пакъ ще покрѣщѣтъ вѣстници-ти, ще надращѣтъ нѣколко дипломатически ноты, а Англія ще заврѣши своѣ-то дѣло, и като улови вѣрѣцѣ-ти си той-зи ключъ отъ Чермно-то море сама ще залѣгне за да ся прорые Суецкый-тъ каналъ, за кой-то сега ся глуми като на французскѣ хымерѣ, а слова-та на французскы-ти вѣстници ако и да имѣтъ официалный характеръ не ще стѣснѣтъ ніейно-то дѣйствиіе, и не ще ни бѣде чюдно, ако видимъ скоро че и той-зи случай ся внесе въ доказательства-та на великодушнѣ-та политикѣ на Французскый-тъ Императоръ и на благородни-ти уступкы за ползъ на Англія.

А между тѣмъ вѣсточны-ти дѣла отъ день на день повече беспокоѣтъ Европѣ. Международни-ти отношенія сѣ забрѣканы и прѣдставѣтъ други затрудненія не по малко важни. Послѣдни-ти събытія прибавихъ нови затрудненія, за кои-то мы ще примѣчимъ, и сега догдѣ ся съберѣтъ конференции-ти въ Парижъ, кои-то споредъ най нови-ти извѣстія ще ся окрыѣтъ на 10 Маія (н. с.), а до тогы ще поканимъ читатели-ти да поспѣшѣтъ свѣтъ-тъ да видѣтъ що става и по други-ти страни.

И то прѣминемъ въ Нѣмско токо що стѣпимъ на Нѣмскѣ зе-

мих най прьво ще ся срѣщнемъ съ Сеймъ-тъ, кой-то представя общи-ти интереси на цѣлѣхъ Германіи. А въ Сеймъ-тъ още и до днесъ прьво-то мѣсто заіема Голштинскій-тъ въпросъ. Комисіи-та, коіа-то бѣ отредена за да издири той-зи въпросъ прѣдстави-да іе свой-тъ рапортъ и сеймъ-тъ приіе іедногласно мнѣніе-то ѳ. Даниіа прѣдстави отговоръ въ Сеймъ-тъ чрезъ прѣдставителя си Бюлова, той-зи отговоръ Сеймъ-тъ прѣдаде пакъ въ комисіи-тѣхъ за да го прѣглѣда и да прѣдстави мнѣніе-то си, нъ споредъ какъ-то ся сочи отъ разни извѣстіа, мнѣніе-то на комисіи-тѣхъ не ще бѣде въ подѣлъ на Даниіа. Ни общественно-то мнѣніе, ни правительственны-ты органы въ нѣмскы-ти дръжави не ся склонявѣтъ на тыа прѣдложениа, и видять въ тѣхъ само хытрѣхъ извѣрткѣхъ за да ся провлѣче дѣло-то.

Обаче Голштинскій-тъ въпросъ ималъ іе голѣмѣхъ полѣхъ за Германіи. Около ніего ся сѣ стѣпили интереси-ты на вси-ти дръви, кои-то съставять Германскій-тъ сѣюзъ, и ся забра-вихъ и ся отложихъ на странѣхъ всичкы-ти стари распри и несогласіа, кои-то раздѣляхъ Сѣвернѣ-тѣхъ Германіи отъ Южнѣ-тѣхъ отъ кои-то прѣвѣ-тѣхъ (сѣверна-та) ся вртѣаше около Пруссій, а послѣдніа-та (южна-та) около Австрій.

Учястіе, коіе-то приіе Пруссія и съ ніеіхъ заіедно и Сѣверна Германія въ положеніе-то на Княжества-та іе іестественно и лесно ся проумѣва. Не іе такво положеніе-то на Австрій и на южнѣ-тѣхъ Германіи, коіа-то ся води всѣкогы съ Австрійскѣ-тѣхъ политикѣхъ, и не іе расположена дружелюбно кѣмъ Сѣвернѣ-тѣхъ Германіи. Различіе-то въ интереси-ти, историческы прѣданія, религиозни отношенія, карѣтъ ны да ся усумнимъ въ искренно-то расположеніе за полѣхъ на княжества-та. Споредъ Географическо-то си положеніе Австріа нѣма никакъвъ интересъ въ Голштинскій-тъ въпросъ. Противны-ты на Австрій органы справедливо

бѣлѣжикъ и ѣкъ свѣтовѣтъ да не приѣма страпѣ-тъ на задавенѣ-тъ и потѣпанѣ-тъ народность, че ѣе по прилично да не забраня на Елѣ онаѣа начяла, противѣ кои-то-тѣа стои упорно на Дунавѣ-тъ. Не можемѣ да ся не съзнаѣемѣ че между въпросѣ-тъ на Дунавскы-ти Княжества и за нѣмскы-ти Герцогства има голѣмо сходство, и Австрийскый-тъ кабинетѣ говори въ Копенгагенѣ соврѣшено противно на онова, що говори въ Цариградѣ. Въ ѣдно мѣсто тѣа забраня национално-то право, а въ друго тѣа го прѣзира и го тѣпче. На Югѣ забраня неиспльненѣе-то на трактати-ти, и системѣ-тъ на централизациѣ-тъ, а на сѣверѣ упорно настаѣва да ся испльнѣтъ трактаты-ты и ся противи на централизациѣ-тъ, коѣкъ-то Даниѣа иска да введе въ дръжавѣ-тъ си. Австриѣа и сама осѣща двусмысленно-то си положенѣе, нѣ тѣа не може инакъ да дѣйствова. Въ врѣмя-то на вѣсточнѣ-тъ войнѣ умали ся число-то на доброжелатели-ти нѣейни и ся умножи число-то на противници-ти ѣе. Отѣ всичкы-ти учястници на Парижскы-ти конференциѣ, Австриѣа може да ся сблизити само съ Англиѣа и употребява всичко-то си усиленѣе за да достигне това. Нѣ съ такѣвъ съюзникѣ трѣбѣ да бѣде назлива. Защо-то той не ще забравя свои-ти интереси за полжѣ на Австриѣа, и за ѣднѣа услужѣа ще понеска десять, и ще настои за тѣхѣ като за своѣе-то право.

Естественно ѣе че вѣнскый-тъ кабинетѣ желаѣе по здравѣ и по ѣакѣ опорѣ. Такѣа опорѣ тѣа може да найде само въ Германиѣа, ако привлѣче на странѣа-тъ си всичкы-ти членови на сюзѣа-тъ за да ся воспользова кога ѣе потребовѣтъ за своѣа собственѣа цѣль. Ако ѣе ся удаде на Австриѣа да ѣе признаѣтъ за Нѣмскѣа дръжавѣа, и да остане на Югѣ Италиѣанска, на Вѣстокѣ Славянска и Венгерска, то друго нищо тѣа и не желаѣе, нѣ отѣ врѣмя-то на Вѣсточный-тъ кризисѣа, испльненѣе-то на това желанѣе ѣе станѣло за Австриѣа

жизненный въпросъ. За това Австрія іе прѣдпочела да се съедини съ Пруссіѣ и да стои противъ свои-ти политически убѣжденія за национално-то дѣло на нѣмски-ти княжества; нѣ това още не показва че борба-та между Австріѣ и Пруссіѣ се іе свършила, и че съединеніе-то іе искрено. Напротивъ борба-та се продължава тайно, и струва ни се тѣя никогы не е была толкось силна като сега. Австрія въ послѣдче-то врѣмя іе испаднѣла на добри управители, министерство-то стои въ уровень съ правителственни-ти задачи. Финанси-ты ѣ отъ день на день се управѣтъ.

Ценсура-та, коя-то бѣше най стѣснителна въ Европѣ се отмѣни, и много други либерални начыла се приѣхъ, а всичко това не остава безъ вліяніе на общественно-то мнѣніе въ Европѣ. Въ Пруссіѣ на противъ болѣсть-та на царя-тъ іе въспрѣла всичкы-ти дѣла; и ако и да іе дадено полномочіе на прусскій-тъ Принцъ да управя дръжавѣ-тъ, нѣ това полномочіе му се дава само на врѣмя за това той не може да дѣйствова самостоіателно и да даде онова направленіе, коіе-то бы се съгласявало съ ніегови-ти желанія и види.

Отдавна не сме влизали въ Испаніѣ. Министерство-то тамъ се дръжи доста крѣпко и дѣйствова доста добрѣ. Въ послѣдче-то врѣмя издаде правителство-то новъ законъ за книгопечатаніе-то и доста свободоенъ.

ТРЪГОВСКИЙ ДНЕВНИКЪ.

Да прощавѣтъ читатели-ти, че той-зи пѣть не имъ бѣлѣжимъ нѣкоіѣ новинѣ за тръговіѣ-тъ за що-то нѣма нищо достойно за забѣлѣжаніе, а ако желаете да научите за цѣни-ти на стоки-ти, то ако имате познаіеници въ Цариградъ въ Балканѣ помолѣте имъ се да ви испратѣтъ Цѣнорасписъ-тъ напечатанъ на бльгарскій языкъ отъ книгопечятницѣ-тъ на Д. Цанкова и Б. Миркова,

тамъ ще найдете не само цѣни-тъ на всѣкъ іеднѣж стокаж, нъ ще се научите още и имена-та на оныя стоки, кои-то не знаєте, какъ-тъ ся наричѣтъ бльгарскы.

КНИЖЕВНЫЙ ДНЕВНИКЪ.

Въ Парижъ издава ся сега іедно сочиненіе: *le passé et l'avenir de l'Empire Byzantin*, par J. Pitzipios - Bey. — Таія книга іе до-стойна да възбуди всеобщо вниманіе. Възрожденіе-то на іеднѣж дръж-вѣж, на іеднѣж народность іе такво событіе, коіе-то има право за да при-влѣче вниманіе-то не само на дипломати, нъ и на всѣкъ образованъ чловѣкъ. Таія книга съдрѣжа много любопытни нѣща, нъ не іе сво-бодно и отъ грѣцкы хымери за възстановленіе-то на Византий-скѣ-тѣ Имперіѣж за това не ся распространявамы надлъго за тѣжкы книгѣж, а оставямы на читатели-ти сами да съдѣжтъ що проповѣ-довжтъ Грѣци-ты, вѣрны-ты стражи на Высокѣ-тѣ Портѣж. Ще забълѣжимъ само че Г. Пиципосъ іе былъ секретарь на Танзимать-тъ, и книгѣ-тѣ си іе посвятилъ на Негово Императорско Вели-чество Султана Абдулъ Меджида; не можемъ да не забълѣжимъ още че Г. Пиципосъ споредъ свои-ти си идеи Отоманскѣ-тѣ Им-періѣж не нарича другоіаче освѣнъ Византийска Имперіа.

Нъ да оставимъ сега на странѣ чюжди-ти книги и да пого-воримъ за Бльгарскы-ти Книжици, кога никой не ще да поговори за тѣхъ, то поне сами да ся прѣдставѣжтъ, нъ молимъ читатели-ти, ако имъ ся падне прѣдъ очи-ти тѣжкы страницѣж, кога іастиіе-то гы чяка на трапезѣ-тѣ, или покупатель-тъ гы чяка въ магазѣ-тѣ да оставжтъ Книжкѣ-тѣ и кога свръшѣжтъ работи-ти си, кога испра-тѣжтъ пощѣ-тѣж и прѣтѣглятъ стокаж-тѣж, и ся наіаджтъ сирѣчь кога останжтъ празны и незнајжтъ съ що да поминжтъ вѣрмя-то си тогы да ся позабавѣжтъ съ тыіе нѣколко реда:

Кога поченѣхмы да издаваме Книжици—ти нити обѣявленіе вадихмы, нити программѣ прѣдставихмы. Обѣявленіе не вадихмы, зашто—то знаіемъ, че всѣко іедно обѣявленіе колко да іе скромно и въздрѣжно може да обѣіеме нѣкоіе обѣщаніе, коіе—то или силата, или обстоіателства—та не дозволітъ да ся исплнѣни, и като не бѣхмы врышили другый нѣтъ такво нѣщо, то не знаіахмы до колко ще можемъ да го изврышимъ. Программѣ не прѣдставихмы зашто—то незнаіахмы кой ще бѣде струдникъ нашъ, ако и да имахмы много обѣщаніа, нѣ освѣнь нѣкои пѣсни нищо повече никой не ни іе испратилъ до сега. За това като поченѣхмы изданіе—то при такви обстоіателства, принудены бѣхмы да го карамы колко—то можемъ и какъ—то можемъ; ако найдете нѣщо добро примѣте го за добро, ако ли пакъ найдете нѣщо не добро, то помогнѣте ни да го исправимъ. Отъ колко—то смы изврышили досега можете да съдите и за цѣль—тѣ и за исплнѣненіе—то, и още не смы изврышили толкосъ, гдѣ—то да не можемъ да ся повърнемъ и да исправимъ или да прѣправимъ що іе нужно:

На заглавнѣй—тъ листъ Вы читете: Българскы Книжици, Повременно Списание на Българскѣ—тѣ Книжнинѣ. Главна—та цѣль на Българскѣ—тѣ Книжнинѣ іе да помага за да ся рапространи просвѣщеніе и образованіе въ Българскѣй—тъ народъ, а Българскы—ти Книжици, като орудіе (органъ) на тѣхъ книжнинѣ не могѣтъ да имѣтъ другъ цѣль.

Нѣ що іе просвѣщеніе и образованіе? И наистинѣ ли онова що приіеамы мы за просвѣщеніе, просвѣщава, а не помрачява, и наистинѣ ли онова що приіеамы за образованіе ще ни прѣобрази, ще ни направи чловѣци — существа Богоподобни? А ако излѣзе наопаки, тогы колко изгубени трудове, колко пагубнѣи усиліа!

Какъ-то безъ слънчевж-тж свѣтлинж, всичко ся мжчи, сиди въ темнотж, пгне ся, пада, мръзне и мре, така и душа-та безъ просвѣщеніе..

Просвѣщеніе-то и образованіе-то могатъ да бжджтъ истинни и лжовни, основателни и поврхни, полезни и вредни. За разумъ-тъ іе потрбно просвѣщеніе, свѣтлина на истинж-тж, за срдце-то — образованіе — теплота на Върж-тж.

Просвѣщеніе истинно, основателно, полезно прави чловка честитъ, защо-то съпада съ ніегово-то временно и вчно назначеніе, и му дава срдства да ся усоврши и да вкуси наслажденіе и счастіе, като разумно существо.

Просвѣщеніе лжовно, поврхно и вредно іе главный-тъ источникъ на всички-ти страданія чловчески.

Това също можемъ да повторимъ и за образованіе-то.

Нъ чловкъ іе существо духовно и плотско, за това може да ся просвѣщава и съ духовно просвѣщеніе и съ земно.

Духовно просвѣщеніе ся подава свыше отъ Отца Свѣтовъ всѣкому просящему. Чловкъ може обаче да посочи пжть-тъ къмъ ніего.

Земно-то просвѣщеніе на разумъ-тъ ся приіема отъ чловци-ти прѣзъ науки-ти.

Последне-то безъ прво-то не іе нищо, а понѣкогы іе пагубно. Прво-то безъ последне-то не іе плно, не іе сввршено. За усовршенствованіе на чловка потрбно іе да ся съіедини и іедно-то и друго-то, нъ земно-то да бжде всѣкогы подчинено на духовно-то.

Така също и образованіе ся достига чрезъ два пжтіа, духовный съ благодать Божіж, и земный съ житейскый опытъ и съ книжнинж. Нъ и книжнина-та трббъ да истича отъ житейскый о-

вить и да съдѣйствова заедно съ духовнѣ-тъж благодать за образованіе не само вънкашно но и вътрешно.

Ако искамы да бждемъ справедливы, то не можемъ да ся не съгласимъ че наше-то научно просвѣщеніе (коіе-то ни съобщавать науки-ти) трѣбѣ да бжде тѣсно свръзано съ духовно-то просвѣщеніе, и наше-то книжевно образованіе (коіе-то приемамы отъ влианіе-то на книжнинѣ-тъж) трѣбѣ да бжде тѣсно свръзано съ образованіе-то духовно, и пакъ не ще бжде пльно, зашто-то чловѣкъ іе заедно и духъ разуменъ и животно словесно.

Колко да іе чловѣкъ просвѣтенъ отъ науки или совокупленіе-то на всички-ти науки отъ философиѣ-тъж, нъ ако іе Воліа-та му не укрѣпена, дива, ако іе човство-то му (сръдце-то му) неразвито и кораво, той іе мученикъ за себе си и мучитель за други-ти.

Воліа-та ся смягчява, управа ся и ся образува отъ тепло-тъж-тъж на вѣрѣ-тъж.

Човство-то ся развива, управа ся и ся образува отъ хубость-тъж на природѣ-тъж и на искусство-то.

Много и много още могли быхмы да прикажемъ за намѣреніе-то на Българскѣ-тъж Книжнинѣ, коіа-то гони іеднѣ общѣ цѣль — истинно-то и основателно-то просвѣщеніе и образованіе нъ и това іе доста, да залѣгнемъ по добрѣ да врѣшимъ мльчишкомъ, какъ-то и до сега смы врѣшили, а да оставимъ на други-ти да указвѣтъ що смы врѣшили, и що трѣбѣ да врѣшимъ. Намѣреніе-то на нашѣ-тъж Книжнинѣ іе было чисто и ако ни ся удаде да възбудимъ въ общество-то мыслителность, ако ни ся удаде отклонимъ наши-ти любознателни младенци отъ умственнѣ-тъж съблзнь чужестраннѣ, да содѣйствовамы за да управимъ умъ-тъ и сръдце-то къмъ іасно разумѣніе, къмъ сръдечнѣ любовь и познание на Башинѣ-тъж ни Вѣрѣ, къмъ благодѣтели-ти дѣйствиа на

лаше-то Правителство, коіе-то залѣга, колко-то му иде отъ рѣкы за наше-то добро и благоденствіе, то цѣль-та ни іе досегнѣта. Книжици-ти сѣ средство за тѣхъ цѣль; мы изложихмы и средства-та и мѣри-ти, съ кои-то ся надѣемъ да іхъ досегнемъ съ общо Ваше съдѣйствиіе. Самы мы не ся наіемамы, а съ Васъ заіедно ще врьви дѣло-то напръдъ.

Правописаниіе-то, языкъ-тъ, изложениіе-то каквы-то гы видите такви сѣ, добри ли сѣ, лоши ли сѣ тѣ сѣ такви. Издатели-ты залѣгѣтъ да бѣде изложениіе-то просто, вразумително всѣкому, іасно, содрѣжаниіе-то да бѣде прилично, разумно, благоправно. А за повече да прощавате.

ОБЩИЙ ДНЕВНИКЪ.

Ни іединъ народъ въ Европѣ, казва іединъ вѣстникъ нѣма по много еѣтини и по добри книги отъ Кынези-ти (види ся той-зи вѣстникъ іе забравилъ бѣлгарскы-ти книги).

Словари, Екциклопедии, статистическы описаниіа, технологическы съчинениіа, философическы изложениіа и вообще всичкы-ти книги, кои-то олеснявѣтъ образованиіе-то много сѣ распространены въ Кынѣ. И правителство-то много залѣга за да ся издавѣтъ таквы книги.

Така напр. въ 1773 год. Императоръ Киенъ - Лингъ заповѣда да ся издаде іеднѣ библиотекѣ общѣ отъ най добри-ти съчинениіа въ Кынѣ, и таіа библиотека, споредъ заповѣдъ-тѣ, ще состави сто и шейсетъ хыліады чѣсти, и ще ся дѣли на четьре отдѣла подъ названиіе Съсе - ку — четьре сѣкровища. Печятаниіе-то на тѣхъ библиотекѣ не іе още свръшено. Прѣди нѣколко години, споредъ официални-ти извѣстиіа, бѣхъ излѣзли отъ печатъ 78,127 чѣсти. Това іе іедно отъ най любопытни-ти библиографическы извѣстиіа.

СЪДРЪЖАНИЕ

на

ПРЪВЪ-ТЪ ЧАСТЪ ОТЪ БЪЛГАРСКИ-ТЫ КНИЖИЦЫ.

- 1) Извѣстїе за издаванїе-то на Българ Книж. отъ Настоятели-ти.
- 2) Прѣдговоръ за прѣводъ-тъ на житїе-то Свети - Климентово, отъ Архимандрита Партенїа Зографскаго. страница 1.
- 3) Житїе Свети - Климентово, прѣводъ отъ Архимандрита Партенїа Зографскаго. стр. 6, 43, 68, 107, 193.
- 4) Метеорологически Явленїа. стр. 15.
- 5) Мысли за Болгарскїй-отъ языкъ, отъ Архимандрита Партенїа Зографскаго. стр. 35.
- 6) Униа въ царуванїе-то на Іоанна I. Асѣнїа, отъ С. П-ва. стр. 51.
- 7) Троянъ и Ангелица, приказкѣ приказвана отъ Свѣтливъ-тъ Зорницѣ на Ясны-атъ Мѣсець. Сочинилъ А. Велтманъ, превелъ С. Изворскїй. стр. 64, 102, 133.
- 8) Сѣвременно състоїанїе на банкоче-ти. стр. 75, 125, 145.
- 9) Послѣдны-ты страници отъ Българскъ-тъ Исторїкъ, отъ С. П-ва. стр. 39, 111, 137, 173.
- 10) Народна книжнина и Българска Старина. стр. 157.
- 11) Георгъ Стефенсонъ. стр. 174.
- 12) Синодикъ на Царїа Бориса, отъ С. П-ва. стр. 195, 225.
- 13) Кохынхына. стр. 209.

14) Берать на Цариградскаго Гръцкаго Патриарха, прѣведенъ
отъ Гръцки отъ П. Р. Славейкова. стр. 237.

15) Българскы народни пѣсни отъ Сборникъ-тъ на Арх. Пар-
тениа Зографскаго. стр. 40, 162, 223.

16) Българскы народни Пѣсни отъ Сборникъ-тъ на Георгиа
Теохарова. стр. 191, 220.

17) Българскы Народни Пѣсни отъ Сборникъ-тъ на Савва Фи-
ларетова. стр. 159.

18) Стихотвореніе отъ П. Р. Славейкова. стр. 156.

19) Стихотвореніе отъ Теодора Хрулева. стр. 189.

СЪДРЪЖАНИЕ

на

ПРЪВЪ-ТЪ ЧАСТЪ

отъ

СЪВРЕМЕННЪ-ТЪ ЛЪТОПИСЬ.

на

БЛЪГАРСКИ - ТИ КНИЖИЦИ.

- 1) Смръть на Великий-тъ Везиръ Решидъ Пашіа. стр. 21.
- 2) Аудско-то царство. стр. 69.
- 3) Индийска-та Компаниа. стр. 75.
- 4) Години забължени съ лютъ зимъ. стр. 49.
- 5) Изложение на съвременный-тъ индийскый въпросъ. ст. 103, 135
- 6) Свободно-то плуваніе по Дунавъ-тъ. стр. 157.

а) ПОЛИТИЧЕСКЫЙ ДНЕВНИКЪ.

стр. 1, 23, 50, 81, 114, 147, 167, 177.

1) Царско уложение за чорбаджилкъ-тъ у Турско-то царство. стр. 87.

2) Депешіа на Графа Валевакый до французскый-тъ посланикъ въ Лондръ. стр. 94.

3) Новъ законъ за заговори-ти, прѣдложенъ отъ Палмерстона. стр. 96.

4) Депешіа на Графа Кулеіа до Графа Кларендона. стр. 97.

б) ТРЪГОВСКИЙ ДНЕВНИКЪ

стр. 7, 33, 57, 99, 119, 152, 171, 183.

1) Проіектъ за погашение на текущи-ти дългове. стр. 39.

2) Търговия и търговско-то Ръководство на Х. Л. Хамамджи-
оглу. стр. 120.

в) КНИЖЕВНЫЙ ДНЕВНИКЪ.

стр. 9, 45, 62, 100, 120, 153, 473, 184.

Писмо отъ К. Райнова до Арх. Партениа Зографскаго за прѣ-
водъ-тъ на Църковна-та Историа. стр. 46.

г. ОБЩИЙ ДНЕВНИКЪ.

стр. 11, 47, 63, 104, 125, 155, 188.

1) Педагогический-тъ Институтъ на Професора Стоиа. стр.
12, 125.

ПРОМЫШЛЕННЫЙ ДНЕВНИКЪ стр. 173.

д) ОТПИСВАНИЕ НА БЪЛГАРСКИ-ТИ КНИЖИЦИ. стр. 130,

КНИГИ

коп-то ся сѣ печатали въ Печатницѣ-тъ ни
и ся намирътъ за продажбѣ :

СКРАТЕНІЕ на ТУРСКА-ТА ИСТОРИЯ, преведена, подъдне-
ма и издадена отъ П. Славейкова.

Цѣна-та ѿ іе 1 цванецъ.

КРАТКА СВЯЩЕННА ИСТОРИЯ преведена отъ Архимандри-
та Партеніа Зографскій. Цѣна-та ѿ іе 5 гроша.

ЦВѢТОСЪБРАНІЕ (СЛАВЯНСКА ХРИСТОМАОІЯ) издадена
отъ Никифора П. Константинова.

Учебни книжки за дѣца-та, нарѣдени и издадени отъ П. Р.
Славейкова:

КНИЖКА I. БУКВАРЪ, Цѣна-та му іе 1 грошъ.

1-та, 2-та, 3-та, 4-та, 5-та, 6-та, 7-та и 8-та **КНИЖ-**
КА (Іаннуаріа, Февруаріа, Марта и Априлія) отъ **БЛЪГАР-**
СКИ-ТИ КНИЖИЦИ.

Подписка-та за спомоществование-
то на Българскы-ти Книжици и
на Българ. Книжнинжъ приѣма ся
отъ тыѣа ли

Отъ Настоятели на БЪЛГАРСКИ-ТИ КНИЖИЦИ
Г. Г. К. Мариновича и Б. Славчевича въ Цариградъ,

Отъ Г. Пантели Х. Г. Кесимова въ Тръново,

» » Т. Х. Бойцова въ Шуменъ.

» » Братіѣа Х. Петкови въ Русчукъ,

» » Сав. І. Гамзовенова въ Видинъ,

» » Радѣа Теодорова въ Силистрѣа.

» » Братіѣа Георгиѣевичъ въ Варна,

» » А. Н. Каракашъ въ Свищовъ,

» » Димитра Трайкова въ Софіѣа.

» » Господина Данчева въ Сливенъ

» » Ст. Арнаудова и сынъ въ Габрово.

» » Георги Карловскій въ Тулча.

» » Нешия Х. Матеѣева въ Едрене,

» » Доктора С. І. Чомакова въ Пловдивъ,

» » Ст. Груйоглу въ Кѣзанлъжъ.

» » Иванча Стоѣанова въ Ескы-Заарж.

» » Христодула Чорбаджи въ Хаскюѣа.

» » Д. Х. Тулева въ Калоферъ.

» » Братіѣа Х. Гюрови въ Самоковъ.

» » Дим. Янакѣева въ Дупница.

» » К. Фотинова въ Смирнѣа.

» » Хр. Георгиѣева въ Букурешъ.

» » Мих. Поповича въ Ибраѣла.

» » М. и А. Авраамовичѣа въ Гюргево.

» » Евлогіѣа Георгиѣева въ Галаць.

» » Отца Архимандрита Наѣанаѣла Стоѣановича Начял-
ника на Добровецкѣа-тъ мѣнастырь въ Яшь.

» » Г. Шопова въ Измаѣлъ.

» » Ст. Тошковича въ Одессѣа.

» » Ат. Михайлова въ Вѣѣеннѣа.